

"Franse plan veroorzaakte psychologische schok" in Het Parool (13 mei 1950)

Source: Het Parool. Vrij Onverveerd. dir. de publ. Van Norden, W. ; Réd. Chef Van Heuven Goedhart, G.J. 13.05.1950, n° 1.640; 10. Jg. Amsterdam: Het Parool.

Copyright: (c) Het Parool

URL: [http://www.cvce.eu/obj/"franse_plan_veroorzaakte_psychologische_schok"_in_het_parool_13_mei_1950-nl-5b9256f8-5094-4f15-bde4-306c10cf5ca1.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 17/09/2012

Waarom zo geheimzinnig voorbereid?

Franse plan veroorzaakte psychologische schok

(Van onze correspondent)

PARIJS. 13 Mei — Het voorstel-Schuman in zake een Frans-Duitse regeringstrust voor ijzer en kolen moest, zo zegt men in Franse kringen, een psychologische schok te weeg brengen. Die opzet is in ieder geval volkomen geslaagd. Een andere vraag is, of de schok aangenaam was. De Franse pers constateert met een spoor van ontevredenheid, dat de geallieerde partners het voorstel tot nog toe niet serieus in studie hebben genomen. Zij vergeet, dat zij zelf de dag van de diplomatieke ontploffing een voorzichtige reserve in acht had genomen.

Inmiddels hebben de verschillende politieke kringen stelling genomen. De communisten zien in het voorstel slechts de triomf van de sluwe hoofden van Schneider, Creusot en Krupp. Een orgaan "Combat" dat altijd al tegen de energieke buitenlandse politiek van Amerika was, concludeert met voldoening, dat Schumans voorstel in ieder geval de koude oorlog doorbreekt en dus verzwakt.

De socialisten hebben een verklaring gepubliceerd, waarin zij het plan-Schuman steunen. Zij stellen echter enkele voorwaarden, waarvan de voornaamste zijn, dat het private kapitaal niet de leiding mag krijgen van het combinatie, dat de directie onder controle van de Europese Raad wordt geplaatst en dat men van de aanvang af moet pogen, Engeland in de combinatie te brengen. Het is duidelijk, dat voor hen alle gevaren zijn bezworen, indien de arbeidersorganisaties in de leiding van de organisatie worden vertegenwoordigd.

Inmiddels is al gebleken, dat de Engelse houding door verschillende tegenstrijdige factoren wordt gecompliceerd. Zekere industriëlen in Engeland prefereren een internationale trust boven nationalisatie van hun industrie en men schrijft Engelse Labourkringen een plan toe, dit soort stromingen te doorkruisen door ook van hun kant in ieder geval te verlangen, dat in de leiding vertegenwoordigers van de vakbeweging worden opgenomen, zodat de nieuwe combinatie zoveel mogelijk op een nationalisatie in internationaal verband gaat lijken. Of daarmee niet nieuwe moeilijkheden in Frankrijk zelf zullen worden opgeworpen, staat te bezien.

Noch Frankrijk, noch Amerika (dat ten slotte de nieuwe trust indirect moet financieren) is op dit ogenblik buitengemeen vurig voor planmatigheid en nationalisatie.

Van Monnet

Naar verluidt, zou het plan afkomstig zijn van de heer Monnet, die meer dan één groots plan op zijn naam heeft staan. Hij heeft niet alleen zijn naam gegeven aan het moderniseringsplan van het Franse economische leven, hij schijnt ook een der ontwerpers te zijn van het destijds zo geruchtmakende voorstel, dat Churchill in 1940 aan Frankrijk deed om samen met Engeland een soevereine staat te vormen. Hij heeft dus meermalen gepoogd, over grote historische en voor de hand liggende obstakels heen te springen met behulp van een groot en wijdgrepend schema.

Men kan zich afvragen, of het auteurschap van het beroemde plan-Churchill waarvan ieder de afloop kent, geruststellend stemt. In ieder geval is het heel moeilijk nu reeds een oordeel over het plan te vormen, aangezien vrijwel niets vaststaat. Noch de juridische noch de politieke noch de economische vorm, laat staan de verhoudingen, die door dit plan op juridisch, politiek en economisch gebied zullen worden geschapen.

Aan de andere kant is het natuurlijk zeer moeilijk, om tegen het plan stelling te nemen, aangezien het in ieder geval een min of meer concrete poging doet een boven-nationaal orgaan te scheppen op praktisch terrein. Europa heeft op dit gebied nog niet veel meegemaakt en het is begrijpelijk, dat vooral de Europese federalisten, die zelf bij monde van de heer Paris, een plan hebben ontworpen voor het scheppen van Europese commerciële organen, het plan-Schuman met beide handen aangrijpen. Juist ter wille van deze concrete verdiensten mag men het misschien betreuren, dat de voorbereiding van het plan zo geheimzinnig

is geweest. Het gevolg is nu, dat de publicatie er van meer heeft bijgedragen tot verwarring dan tot versterking van de Europese eenheid.